جو ۽ اوبهڙ هنده ابهرڻ جو ۽ رهڪ هنده رهڻ جو ۽ بيا ؛
ستون نالو مصدر جو ته جائي لفظن جي پٺهه مين نون
سندي ٻن ٽڪن وارو هوندو ۽ منجهانئس ٻارهن صيغا
نڪرندا جهڙوته چون ۽ مارن ۽ کائن ۽ پين ۽ بيا ؛ اٺون
نالو حرفن جو ته سندس ڪو ارتهه هيڪلي نه پروترهو جنئن ته
منجهه ۽ منتهي ۽ سان ۽ سودهو ۽ سون ۽ جيڪر ۽
جيڪڏهه ۽ بيا ؛ ٻهانگو بيو منجهه ويڪت لفظن سندن جي
ته ارتهه سندن فارسي وائي مين لکهيو تهيو آهي

باب الالف

آ — بيا مذکر ت

آبُ — عزت مذکر

آبا — جمع پيراهن مذکر اسم جنس

آبادُ آبادانِ آبادِگارُ آبادگاري آبادي

آبا ٻنگو — ازمادر وپدر مذکر

آبانُو — مادرانه وپدرانه مذکر

اُباهِڻُ — بخشيدن مصدر

آبائتُو — عزتدار مذکر اسم صفاتي ت

آبتَ — مدد دادن وهمراهي کردن مونث

اُبتائي — انحرافي وبرخلافي مونث صفت

آبِتانُو — لذ مددگاران مذکر اسم ذات

اُبتَرُ — بدو پريشان مذکر اسم صفاتي ت

اُبترائي — پراگندگي مونث اسم ذات

اُبتَرِ — بازگونه وبرخلاف مونث اسم ذات

اُبتُو — انحرافي وبازگونه مذکر اسم صفاتي ت

اُبتُو سُبتُو — مخالف بےمخالف مذکر اسم ذات

اَبَدُ — هميشه مذکر اسم ذات

اَبدالُ — فقير مستانه مذکر اسم خاص

اُبدانُو — نيفه مذکر اسم خاص جنس

يَکِمَڙِ تَبي يکبارگي مذکر اسم صفت

يَکِمُشتِ کنایته از یکصلاحیت است
مونث اسم صفت ذات

يَکوُ يک مذکر اسم عدد

يَکِي يک مذکر اسم عدد

يگانوُ صادق مذکر اسم صفت

يگانگي صداقت مونث اسم صفت

يَلاَن بیهوده رونده مذکر اسم صفت

يوُمِيوُ روزینه مذکر اسم صفت ذات

يوُنَانُ نام شهری است مذکر اسم مکان

يوُنَانِ ياء نسبتي است مذکر اسم صفت

يَهوُدَانوُ
يَهوُدِي نام قوم است مونث اسم ذات